





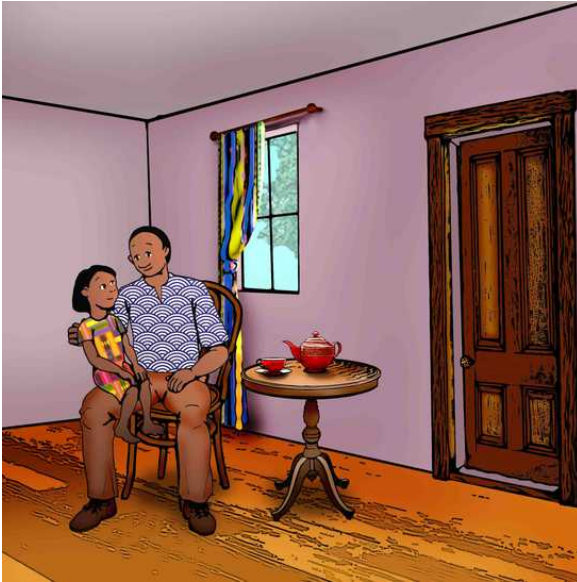


Simbegwire

Simbegwire

-  Rukia Nantale
-  Benjamin Mitchley
-  Aleksandra Migorska
-  Polish / French
-  Level 5





Simbegwire była bardzo smutna, kiedy zmarła jej matka. Ojciec Simbegwire starał się jak najlepiej zajmować swoją córką. Powoli nauczyli się żyć na nowo sami i byli szczęśliwi. Każdego ranka siadali razem i planowali nowy dzień. Każdego wieczoru, przygotowywali wspólnie obiad i zmywali razem naczynia, a potem ojciec Simbegwire pomagał jej odrabiać lekcje.

...

Quand la mère de Simbegwire décéda, Simbegwire fut très triste. Son père essaya de son mieux de prendre soin de sa fille. Lentement, ils apprirent comment se sentir heureux de nouveau, sans la mère de Simbegwire. Chaque matin, ils s'assoient et discutaient de la journée à venir. Chaque soir, ils cuisinaient le souper ensemble. Après avoir lavé la vaisselle, le père de Simbegwire l'aidait avec ses devoirs.



Pewnego dnia, ojciec Simbegwire wrócił do domu później niż zwykle. „Gdzie jesteś dziecko?” – zawołał. Simbegwire podbiegła do taty, ale zatrzymała się gdy zobaczyła, że ojciec trzyma za rękę obcą kobietę. „Moje dziecko, chciałbym abyś poznała kogoś wyjątkowego. To jest Anita” – powiedział, uśmiechając się.

...

Un jour, le père de Simbegwire retourna chez eux plus tard que d'habitude. « Où es-tu mon enfant ? » il demanda. Simbegwire se précipita vers son père. Elle s'arrêta en chemin quand elle vit qu'il tenait la main d'une femme. « Je veux te présenter quelqu'un de spécial, mon enfant. Voici Anita, » il dit en souriant.



„Witaj Simbegwire, Twój tato wiele mi o Tobie opowiadał” – powiedziała Anita. Jednak Anita nie uśmiechnęła się, ani nie podała dziewczynce ręki. Ojciec Simbegwire był bardzo szczęśliwy i podekscytowany. Opowiadał, jak cudownie będzie gdy zamieszkają razem we trójkę. „Moje dziecko, mam nadzieję, że zaakceptujesz Anitę jako swoją matkę” – powiedział.

...

« Bonjour Simbegwire, ton père m’a beaucoup parlé de toi, » dit Anita. Mais elle ne sourit pas et ne serra pas la main de la fille. Le père de Simbegwire était content et excité. Il dit que les trois vivraient ensemble et qu’ils auraient une bonne vie. « Mon enfant, j’espère que tu accepteras Anita comme ta mère, » il dit.



Życie Simbegwire zupełnie się odmieniło. Dziewczynka nie miała już czasu na poranne rozmowy z ojcem. Anita zlecała jej tak wiele obowiązków domowych, że Simbegwire była zbyt zmęczona aby odrabiać lekcje. Chodziła spać zaraz po kolacji. Jej jedyną pociechą był kolorowy kocyk, który dostała od matki. Ojciec Simbegwire zdawał się nie widzieć, że dziewczynka jest nieszczęśliwa.

...

La vie de Simbegwire changea. Elle n'avait plus le temps de s'asseoir avec son père le matin. Anita lui donnait tellement de tâches ménagères qu'elle était trop fatiguée pour faire ses devoirs le soir. Elle allait directement se coucher après le souper. Son seul confort était la couverture colorée que sa mère lui avait faite. Le père de Simbegwire ne semblait pas remarquer que sa fille était malheureuse.



Kilka miesięcy później, ojciec powiedział Simbegwire i Anicie, że ze względu na pracę musi wyjechać na jakiś czas. „Wiem, że będziecie opiekować się sobą nawzajem” – powiedział. Na twarzy Simbegwire pojawiło się rozczarowanie, lecz ojciec tego nie zauważył. Anita nic nie powiedziała, ale również nie była szczęśliwa.

...

Après quelques mois, le père de Simbegwire annonça qu’il serait parti pour un certain temps. « Je dois voyager pour mon travail, » dit-il. « Mais je sais que vous allez vous occuper l’une de l’autre. » Le visage de Simbegwire s’allongea, mais son père ne remarqua pas. Anita ne dit rien. Elle n’était pas contente non plus.



Życie Simbegwire stało się jeszcze cięższe. Jeśli nie skończyła wszystkich prac domowych lub narzekała, Anita biła ją. Kobieta zjadała prawie cały obiad sama, zostawiając dziewczynce tylko resztki. Każdej nocy Simbegwire zasypiała z płaczem, tuląc się do kocyka od mamy.

...

Les choses empirèrent pour Simbegwire. Si elle ne terminait pas ses tâches, ou si elle se plaignait, Anita la frappait. Et pendant le souper, la femme mangeait la plupart de la nourriture, laissant Simbegwire avec peu de restes. Chaque nuit Simbegwire s'endormait en pleurant, embrassant la couverture de sa mère.



Pewnego ranka, dziewczynka zasnęła. „Ty leniwa dziewczyno!” – krzyczała Anita, wyciągając ją z łóżka. Bezenny koczek zaczepił się o gwóźdź i rozdarł na pół.

...

Un matin, Simbegwire se leva en retard. « Paresseuse ! » cria Anita. Elle tira Simbegwire de son lit. La couverture précieuse resta accrochée sur un clou et déchira en deux.



Simbegwire była bardzo rozgoryczona. Zdecydowała, że ucieknie z domu. Spakowała kawałki kocyka, jedzenie i opuściła dom. Podążyła drogą, którą odjechał ojciec.

...

Simbegwire était très bouleversée. Elle décida de se sauver de chez elle. Elle prit les morceaux de couverture de sa mère, emporta de la nourriture et quitta la maison. Elle suivit le chemin que son père avait pris.



Kiedy nadszedł wieczór, wspięła się na wysokie drzewo niedaleko strumienia i przygotowała sobie łóżko w gałęziach drzewa. Kiedy zasypiała, nuciła: „Mamo, mamo, mamo, zostawiłaś mnie. Opuściłaś i nigdy już nie wróciłaś. Ojciec już mnie nie kocha. Matko, kiedy wrócisz do mnie? Zostawiłaś mnie.”

...

Quand le soir arriva, elle grimpa dans un arbre près d'un ruisseau et se fit un lit dans les branches. En s'endormant, elle chanta, « Maman, maman, maman, tu m'as quitté. Tu m'as quitté et tu n'es jamais retournée. Papa ne m'aime plus. Maman, quand reviens-tu ? Tu m'as quitté. »



Następnego ranka, Simbegwire znów nuciła swoją piosenkę. Kobiety, które przyszły uprać swoje ubrania nad strumieniem, usłyszały smutną piosenkę dobiegającą z wysokiego drzewa. Pomyślały, że to tylko liście szeleszczą na wietrze i pracowały dalej, lecz jedna z kobiet uważnie przysłuchiwała się piosence.

...

Le lendemain matin, Simbegwire chanta encore la chanson. Quand les femmes arrivèrent au ruisseau pour laver leur linge, elles entendirent la chanson triste qui venait du grand arbre. Elles pensaient que c'était seulement le bruissement des feuilles et continuèrent leur travail. Mais une des femmes écouta la chanson attentivement.



Kobieta spojrzała w górę i w koronie drzewa ujrzała dziewczynkę i jej potargany kocyk. „Simbegwire, córeczko mojego brata!” – zapłakała. Inne kobiety przestały prac i pomogły Simbegwire zejść z drzewa. Ciotka przytuliła dziewczynkę i próbowała ją uspokoić.

...

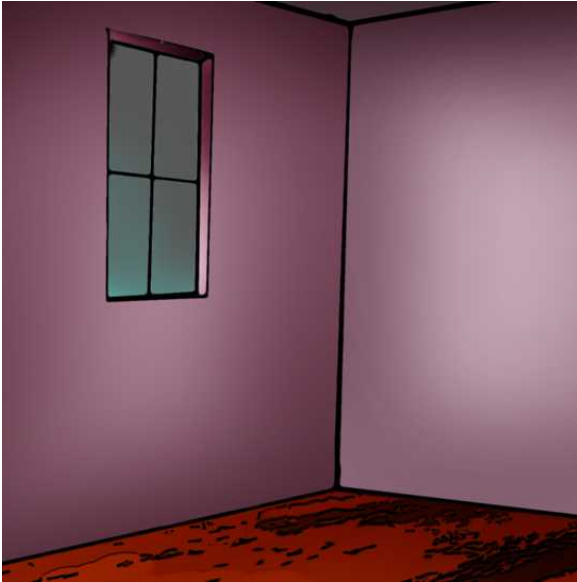
Cette femme jeta un coup d'œil dans l'arbre. Quand elle vit la fille et les morceaux de couverture colorés, elle cria, « Simbegwire, l'enfant de mon frère ! » Les autres femmes arrêterent de laver et aidèrent Simbegwire à descendre de l'arbre. Sa tante l'embrassa et essaya de la réconforter.



Ciotka zabrała dziewczynkę do swojego domu, gdzie ją nakarmiła i położyła do łóżka razem z kocykiem matki. Tej nocy Simbegwire płakała przed zaśnięciem, ale były to łzy ulgi. Wiedziała, że ciotka się nią zaopiekuje.

...

La tante de Simbegwire la mena chez elle. Elle donna à Simbegwire un repas chaud et la borda dans son lit avec la couverture de sa mère. Ce soir-là, Simbegwire s'endormit en pleurant. Mais ses larmes étaient des larmes de joie. Elle savait que sa tante prendrait soin d'elle.



Kiedy ojciec Simbegwire wrócił do domu, zastał pokój dziewczynki pusty. „Co się stało Anito?” – zapytał z ciężkim sercem. Kobieta wytłumaczyła mu, że córka uciekła. „Chciałam aby mnie szanowała”, – odpowiedziała – „ale możliwe, że byłam zbyt surowa.” Ojciec Simbegwire wyszedł z domu i udał się w kierunku strumienia. Potem poszedł do wioski, gdzie mieszkała jego siostra, aby dowiedzieć się czy przypadkiem nie widziała Simbegwire.

...

Quand le père de Simbegwire rentra chez lui, il trouva la chambre de sa fille vide. « Qu'est-ce qui est arrivé, Anita ? » il demanda, le cœur gros. La femme expliqua que Simbegwire s'était sauvée. « Je voulais qu'elle me respecte, » dit-elle. « Mais j'ai peut-être été trop sévère. » Le père de Simbegwire quitta la maison et se dirigea dans la direction du ruisseau. Il se rendit au village de sa sœur pour découvrir si elle avait vu Simbegwire.



Simbegwire bawiła się z kuzynami, gdy z daleka zauważyła tatę. Ukryła się w domu, bo bała się, że ojciec jest na nią zły. Lecz ojciec powiedział: „Simbegwire, znalazłaś dla siebie idealną matkę, matkę która Cię kocha i rozumie. Jestem z Ciebie bardzo dumny i Kocham Cię.” Uzgodnili, że Simbegwire zostanie z ciotką tak długo jak tylko zechce.

...

Simbegwire jouait avec ses cousins quand elle vit son père de loin. Elle avait peur qu'il soit peut-être fâché, alors elle se précipita à l'intérieur de la maison pour se cacher. Mais son père vint la voir et lui dit, « Simbegwire, tu t'es trouvé une mère parfaite. Une mère qui t'aime et te comprends. Je suis fier de toi et je t'aime. » Ils se mirent d'accord que Simbegwire resterais avec sa tante aussi longtemps qu'elle veuille.



Ojciec odwiedzał ją codziennie. Pewnego dnia przyszedł z Anitą. Kobieta wyciągnęła dłoń w stronę dziewczynki i powiedziała: „Jest mi tak przykro maleńka, myliłam się”. „Czy dasz mi jeszcze jedną szansę?” Simbegwire spojrzała na zatroskaną twarz ojca, po czym powoli podeszła do Anity i przytuliła się do niej.

...

Son père lui rendit visite à chaque jour. Finalement, il vint avec Anita. Elle tendit la main vers celle de Simbegwire. « Je suis tellement désolée, petite, j'ai eu torts, » elle cria. « Me laisseras-tu essayer de nouveau ? » Simbegwire examina son père et son regard inquiet. Puis elle fit lentement un pas en avant et mit ses bras autour d'Anita.



W następnym tygodniu, Anita zaprosiła Simbegwire oraz jej ciotkę i kuzynów do domu na obiad. Ale to była ucztą! Anita przygotowała ulubione potrawy dziewczynki i każdy mógł najeść się do syta. Potem dzieci poszły się bawić, a dorośli rozmawiali. Simbegwire była szczęśliwa. Zdecydowała, że już niedługo wróci do domu rodzinnego, aby zamieszkać z ojcem i macochą.

...

La semaine suivante, Anita invita Simbegwire, ainsi que ses cousins et sa tante, chez elle pour un repas. Quel festin ! Anita prépara tous les plats favoris de Simbegwire et tous mangèrent jusqu'à temps qu'ils soient pleins. Ensuite, les enfants jouèrent tandis que les adultes parlaient. Simbegwire se sentait contente et courageuse. Elle décida que bientôt, très bientôt, elle retournerait chez elle pour vivre avec son père et sa belle-mère.



Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Simbegwire

Simbegwire

Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: (pl) Aleksandra Migorska, (fr) Alexandra Danahy

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.



This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).